

Nr 67.

Av herr **Bäcklund**, om befogenhet för kyrkostämman att fastställa tid för sådan stämmas avhållande.

Det stora intresse, som allt mer synes göra sig gällande bland folkets stora flertal att komma i åtnjutande av den rätt, som lagligen är fastslagen angående dess medbestämmande i samhällets angelägenheter, bör icke tillbakahållas vare sig genom tillämpande av ensidiga maktsynpunkter eller andra intressen, som böra vara främmande, när det gäller de samhällliga spörsmålen. Det synes därför uppenbart, att en bestämmelse så godtycklig, som den, att kyrkostämmans ordförande ensam äger rätt att bestämma tiden för kyrkostämmornas hållande, bör utan olägenhet kunna slopas.

Lagen ger ju visserligen rum för kyrkostämmans ordförande att tillmötesgå kraven i detta fall, men då det i praktiken visat sig, att så icke alltid sker, torde en bestämmelse till rättande av detta missförhållande vara påkallad. Det är i många fall så, att kyrkostämmorna hållas på en tid av dagen, då det icke är möjligt för det stora flertalet av samhällenas röstberättigade innevånare att kunna närvara, även om stort intresse förefinnes för de frågor, som skola behandlas. Känt är ju, att mången gång bliva kyrkostämmorna utsatta att hållas ganska tidigt på vardagseftermiddagar, vilket helt naturligt verkar därhän, att isynnerhet de, som tillhöra arbetareklassen, av denna anledning bliva berövade sin rätt att få närvara och deltaga i de beslut som fattas, såvida icke en del av arbetstiden skall åsidosättas för detta ändamål med ty åtföljande minskad arbetsförtjänst, vilket för mången kan vara ganska kännbart. Av det här anförda, torde det vara ganska tydligt, att i många fall får den medborgerliga rätten att deltaga i de angelägenheter, som behandlas å kyrkostämmorna, bliva beroende på hurvida den enskilde kan ha råd att förlora en del av sin arbetsförtjänst

eller icke. Det är ju också allmänt känt, att arbetsgivarna ofta nog blott ytterst motvilligt vilja tillerkänna arbetarna den ledighet från arbetet de behöva för att kunna få bevista dessa å vardagar hållna stämmor.

Då det är å kyrkostämmorna, som en hel del behandlas av de samhälleliga angelägenheter, som i mycket stor utsträckning beröra de djupa leden bland befolkningen, så kan det icke vara rättvist att de skola vara helt beroende utav kyrkostämмоordförandens goda vilja, när det gäller bestämmandet av tiden för stämmornas hållande.

Det är i stället rättvist, att kyrkostämman själv får beslutanderätten även i denna sak.

På grund av vad således framförts får jag härmed hemställa,

att riksdagen för sin del måtte besluta sådan ändring i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, att den ordinarie kyrkostämma, som hålles i december månad, äger rätt att bestämma tiden för avhållande av kyrkostämmor under nästkommande år.

Stockholm den 26 januari 1915.

Helge Bäcklund.
